

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

04.09.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Zbliżające się terminy w zakresie obowiązków dotyczących cen transferowych _____ 3

Zasady opodatkowania VAT zniesienia współwłasności w nieruchomości u podatnika VAT, wyrok WSA w Krakowie z 17 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/KR 602/23 _____ 4

Zbliżające się terminy w zakresie obowiązków dotyczących cen transferowych

Komentarz eksperta

W 2023 r. terminy na wypełnienie obowiązków z zakresu cen transferowych zostały skrócone.

W przypadku podatników, których rok podatkowy jest zgodny z kalendarzowym, lokalną dokumentację cen transferowych za 2022 r. należy sporządzić do końca października, a złożenie informacji TPR wraz z oświadczeniem o sporządzeniu dokumentacji cen transferowych powinno zostać dopełnione do końca listopada.

Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami, podatnicy realizujący transakcje z podmiotami powiązаныmi składają naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do końca jedenastego miesiąca po zakończeniu roku podatkowego informację o cenach transferowych sporządzoną według wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pierwsze, udostępnione do testów, robocze wersje dokumentów elektronicznych (tzw. schemy) informacji o cenach transferowych TPR-C i TPR-P (wariant 5) zostały udostępnione przez Ministerstwo Finansów 25 kwietnia 2023 r.

Tymczasem do dnia dzisiejszego Ministerstwo Finansów nie opublikowało ostatecznej wersji schem oraz wzoru nowego dokumentu informacji TPR.

Z uwagi na zbliżający się termin złożenia informacji o cenach transferowych, opóźnienie w publikacji przez Ministerstwo

Finansów nowego wzoru jest niepokojące. Tym bardziej, że w obecnym roku mamy do czynienia z małą rewolucją w zakresie składania informacji TPR.

Po raz pierwszy bowiem oświadczenie o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych będzie elementem informacji TPR. Dodatkowo, zgodnie z przekazem Ministerstwa Finansów, w nowej wersji formularz TPR wypełniany będzie w postaci kwestionariusza interaktywnego na stronie Ministerstwa Finansów – nie będzie więc już dostępny interaktywny formularz pdf, tak jak miało to miejsce dotychczas. Czasu na dostosowanie się podatników do nowych formularzy pozostanie zatem niewiele.

Z uwagi na fakt, iż w przypadku części podatników, termin na złożenie informacji TPR upływa wcześniej, Ministerstwo Finansów opublikowało komunikat, zgodnie z którym celem złożenia oświadczenia z wykorzystaniem formularza TPR w dotychczasowym brzmieniu, podmioty mogą zamieścić odpowiednią jego treść w Sekcji F „Dodatkowe informacje”.

Zatem podmioty, które przygotowały już dokumentację lokalną oraz mają dane niezbędne do złożenia informacji TPR mogą ją złożyć na dotychczasowym wzorze. Jak jednak wskazało Ministerstwo Finansów w swoim komunikacie, taka możliwość będzie istniała wyłącznie do momentu opublikowania nowego wzoru dokumentu elektronicznego informacji TPR (oznaczonego jako wariant 5).

PIOTR KICIŃSKI
DORADCA PODATKOWY

Zasady opodatkowania VAT zniesienia współwłasności w nieruchomości u podatnika VAT, wyrok WSA w Krakowie z 17 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/KR 602/23

Dostawa terenu, który nie jest przeznaczony pod zabudowę (zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego albo decyzją o warunkach zabudowy) i na którym znajdują się jedynie pewne elementy przynależne do budynku usytuowanego na nieruchomości sąsiedniej, takie jak schody, ganki, ściany lub części tychże elementów, nie pełniące przy tym samoistnych znaczeniowo i odrębnych funkcji budowlanych, lecz generalnie służące użytkowo budynkowi jako całości - stanowi dostawę gruntu niezabudowanego objętą zwolnieniem z art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT.

Wyceniona wartość udziału w działce będącej przedmiotem dostawy od podatnika VAT na rzecz pozostałych jej współwłaścicieli, czyli wartość udziału w działce, która w wyniku zniesienia współwłasności przestanie stanowić własność podatnika VAT, powinna być brana pod uwagę przy ustalaniu podstawy opodatkowania VAT.

Stan faktyczny

Czynny podatnik VAT wystąpił o wydanie interpretacji w sprawie dotyczącej podatku VAT. W przedstawionym stanie faktycznym zostało wskazane, że współwłaściciele nieruchomości obejmujące działkę nr 1 wszczęli postępowanie zmierzające do zniesienia współwłasności - tj. wnioskodawca oraz osoby fizyczne nie będące podatnikami VAT.

W toku postępowania został sporządzony i zatwierdzony decyzją podział, w wyniku którego działka nr 1 uległa podziałowi na działkę nr 2 oraz nr 3. Zniesienie współwłasności ma dotyczyć nowopowstałych działek. Postępowania ma być przeprowadzone poprzez fizyczny podział rzeczy wspólnej z ewentualną dopłatą przez współwłaścicieli w celu wyrównania udziałów w przejmowanej nieruchomości.

W wyniku transakcji zniesienia współwłasności podatnik VAT stanie się jedynym właścicielem działki nr 3, która jest niezabudowana. Natomiast działka nr 2, która jest zabudowana fragmentem budynku gospodarczego, tj. jedną boczną ścianą tego budynku i niewielkim kawałkiem drugiej ściany, stanie się wyłączną własnością osób fizycznych. Fragmenty budynku przynależą do budynku posadowione-

go w przeważającej części na działce nr 4, która jest w całości nieruchomością należącą do wyżej wskazanych osób fizycznych.

Wnioskodawca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej stanął na stanowisku, iż działka nr 3 (co do której w wyniku planowanej transakcji przestanie on być współwłaścicielem) stanowi teren niezabudowany i podlega zwolnieniu na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT, bez względu na fakt, że jest tam posadowiony fragmentu budynku gospodarczego.

Dodatkowo wnioskodawca uznał w odniesieniu do zniesienia współwłasności za odpowiednią dopłatą, że za podstawę opodatkowania VAT sprzedaży czynnego podatnika VAT należy przyjąć wartość udziału w działce nr 3 określoną w operacie szacunkowym, czyli wartość udziału w działce zbywanej (tej, która po transakcji przestaje być własnością podatnika).

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (DKIS) w interpretacji z 5 maja 2023 r. o sygn. 0114-KDIP4-2.4012.79.2023.2.MB uznał stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Natomiast WSA w Krakowie nie zgodził się ze stanowiskiem organu i uchylił zaskarżoną interpretację.

Komentarz eksperta

Tezy wyroku WSA w Krakowie potwierdziły prawidłowość stanowiska wnioskodawcy. Sprawa odnosi się do dwóch zagadnień dotyczących transakcji związanych ze zbyciem nieruchomości, które przysparzają podatnikom trudności w kwalifikacji VAT, a dodatkowo brak jednolitego podejścia w tych kwestiach pomiędzy DKIS a sądami administracyjnymi dodatkowo utrudnia właściwą ocenę.

Po pierwsze jak traktować nieruchomość, która jest zabudowa fragmentem budynku przynależnego formalnie i *de facto* w praktyce też (bowiem w większej części budynek stoi na nieruchomości sąsiedniej) - czy jako zbycie nieruchomości zabudowanej, czy też jako zbycie nieruchomości niezabudowanej. WSA w Krakowie uznał, że jako nieruchomość niezabudowaną.

Powyższa klasyfikacja rodzi jednak kolejne wątpliwości w praktyce interpretacyjnej i orzeczniczej – czy w takim razie jest to grunt przeznaczony pod zabudowę, czy inny niż tereny budowlane. Organy interpretacyjne często przyjmują, że jest to teren budowlany i należy go opodatkować podstawową stawką VAT, bowiem posadowienie na części takiego gruntu budynku wiąże z wydaniem w przeszłości warunków zabudowy do postawienia tego budynku, a zatem z warunkiem, który stanowi o konieczności opodatkowania sprzedaży gruntu podstawową stawką VAT. Z kolei sądy uważają, że dostawa nieruchomości sąsiadującej z nieruchomością, w odniesieniu do której wydano warunki zabudowy stanowi transakcję odrębną, i bez względu na fakt posadowienia na zbywanej nieruchomości części budynku dostawę taką należy traktować jak sprzedaż nieruchomości bez warunków zabudowy, która korzysta ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy o VAT (co potwierdził WSA w Krakowie w analizowanej sprawie; planu zagospodarowania dla nieruchomości nie uchwalono).

Ponadto, sprawa dotyczy kwestii szczególnie istotnej dla czynnych podatników VAT związanej z określeniem wartości sprzedaży w transakcjach zniesienia współwłasności przy wymianie udziałów w nieruchomościach, których wartość w operatach szacunkowych określona

została odmiennie (jeden udział tańszy, a drugi droższy). Problematyczny jest sposób określenia wartości sprzedaży – czy to wartość wydawanej przez podatnika nieruchomości stanowi o wartości sprzedaży, czy wartość udziału otrzymywanego w zamian (jako cena, którą podatek otrzymuje w zamian). WSA w Krakowie właściwie uznał, że cena udziałów nieruchomości wydawanej jest ceną właściwą dla uznania za podstawę opodatkowania, przy czym w sprawie następowała w praktyce dopłata w pieniądzu do ceny otrzymywanych udziałów w nieruchomości nabywanej przez podatnika, stąd wartość wydawanej nieruchomości i otrzymywane przez podatnika udziały i dopłata miały mieć tę samą wartość. Organ próbował jednak w skarżonej interpretacji udowodnić, że punktem wyjścia jest wartość udziałów otrzymywanych a nie wartość udziałów wydawanych – co miałoby diametralne przełożenie na tę kwestię, gdyby zamiana udziałów nastąpiła bez dopłaty. Tym samym podatnicy wymieniający się nieruchomościami o różnych wartościach i zbywający udziały w nieruchomości lub nieruchomości tańsze bez dopłat w zamian za udziały lub nieruchomości droższe mają orzech do zgryzienia.

JOANNA KILIJAŃSKA
PARTNER
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia stosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania (art. 119a o.p.), wyrok NSA z 22 sierpnia 2023 r., sygn. III FSK 489/23	8
Kwestia oceny, czy pojęcie „zawartość cukrów” odnosi się do łącznej sumy wszystkich cukrów znajdujących się w napoju, a więc zarówno pochodzenia naturalnego, jak i dodatków, o których mowa w art. 12a ust. 1 pkt 1 ustawy o zdrowiu publicznym, wyrok NSA z 23 sierpnia 2023 r., sygn. III FSK 189/23	9
Kwestia zastosowania w odniesieniu do budynków mieszkalnych lub ich części najwyższej stawki opodatkowania, przewidzianej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l., wyrok NSA z 12 lipca 2023 r., sygn. III FSK 250	9
Dostawa towaru w zamian za usługę reklamową podlega opodatkowaniu VAT, wyrok WSA w Rzeszowie z 24 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/RZ 237/23	10
Kwestia zastosowania właściwego kursu dla przeliczenia kwot wyrażonych w walutach obcych w sytuacji dokonywania korekty przychodów i kosztów, wyrok WSA w Warszawie z 22 sierpnia 2023 r., sygn. III SA/WA 1060/23	10
Kwestia oceny, czy inwestycja związana z budową elektrowni słonecznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą stanowi długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej, o którym mowa w art. 15c ust. 10 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 22 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/PO 408/23	10
Kryteria ustalenia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na gruncie VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 22 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/GL 521/23	10

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Możliwość uznania za koszt uzyskania przychodów kar umownych innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 17 sierpnia 2023 r., sygn. III SA/WA 716/23	11
Kwestia oceny czy w przypadku uzyskania przychodu określonego w art. 14a ustawy CIT ma zastosowanie art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 17 sierpnia 2023 r., sygn. III SA/WA 583/23	11
Kwestia ustalenia „wydatków na nabycie bądź objęcie” prawa do udziałów w spółce niebędącej osobą prawną, wyrok WSA w Krakowie z 17 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/KR 601/23	11

Kwestia stosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania (art. 119a o.p.), wyrok NSA z 22 sierpnia 2023 r., sygn. III FSK 489/23

Nawet jeżeli czynności w następstwie których powstała korzyść podatkowa zostały podjęte przed wejściem w życie ustawy zmieniającej wprowadzającej klauzulę przeciwko unikaniu opodatkowania, ale sama korzyść podatkowa powstała po wejściu w życie ustawy, to czynność ta może również być badana w aspekcie art. 119a i nast. o.p.

Sformułowanie „przede wszystkim”, które znajduje się w art. 119a § 1 o.p., w świetle oceny czy osiągnięcie korzyści podatkowej, było celem przede wszystkim przyświecającym podatnikowi, nie ma charakteru potocznego, ono ma znaczenie normatywne, które wynika z art. 119d o.p.

Zatem organ, dokonując ponownej oceny stanu faktycznego, będzie kierował się ustawową definicją, zgodnie z którą czynność uznaje się za podjętą przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści podatkowej, gdy pozostałe cele ekonomiczne lub gospodarcze czynności wskazane przez podatnika należy uznać za mało istotne. Na bazie cyt. przepisu należy zastrzec, że pojawiające się niekiedy wypowiedzi, że cel alternatywny do podatkowego powinien być równoważny do tego podatkowego, aby zablokować możliwość zastosowania klauzuli, nie znajdują oparcia w ustawie.

W świetle art. 119d o.p. celem, który eliminuje możliwość zastosowania klauzuli jest taka sytuacja, gdy istnieje jakiś, choćby jeden cel, którego istotność jest większa niż mało istotna. A zatem, aby możliwość zastosowania klauzuli nie zaistniała, wszystkie pozostałe zidentyfikowane cele muszą zostać uznane za mało istotne.

W analizowanej sprawie organ, odnosząc się do ciężaru dowodu, twierdził, że to podatnik powinien wykazać, że ewentualne pozostałe cele ekonomiczne lub gospodarcze przez niego wskazywane są więcej niż mało istotne. Zatem w art. 119d o.p. organ upatruje takiej dyrektywy postępowania, takiego rozłożenia ról procesowych, że podatnik ma przekonać organ, że inny, wskazywany przez niego cel, jest więcej niż mało istotny. Stanowisko organu nie znajduje uzasadnienia w treści powołanych przepisów.

Artykuł 119d o.p. sformułowany jest w sposób, który wyraźnie kładzie nacisk na ocenę obiektywną. Czynność uznaje się za podjętą przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści podatkowej, gdy pozostałe cele ekonomiczne lub gospodarcze wskazane przez podatnika, należy uznać za mało istotne. Ustawodawca wyraźnie i to dwukrotnie („uznaje się” i „należy uznać”), wskazuje na konieczność dokonywania oceny obiektywnej, nie przerzucając ciężaru dowodu na podatnika, co oczywiście nie zmienia faktu, że pewną rolę procesową musi on tutaj odegrać.

Odnosnie do decyzji dotyczących roku 2016 r. zgodzić należało się ze stanowiskiem, że skoro zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości powstaje z początkiem roku, to jest to jednoznaczne z uznaniem, że korzyść podatkowa polegająca na obniżeniu wysokości zobowiązania podatkowego powstała także z początkiem roku; fakt płatności tego zobowiązania w ratach nie ma natomiast znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W konsekwencji w niniejszej sprawie organ nie mógł wydać decyzji z zastosowaniem art. 119a o.p. w odniesieniu do roku 2016 także z tego powodu, iż ewentualna korzyść podatkowa powstała przed dniem wejścia w życie klauzuli.

Kwestia oceny, czy pojęcie „zawartość cukrów” odnosi się do łącznej sumy wszystkich cukrów znajdujących się w napoju, a więc zarówno pochodzenia naturalnego, jak i dodatków, o których mowa w art. 12a ust. 1 pkt 1 ustawy o zdrowiu publicznym, wyrok NSA z 23 sierpnia 2023 r., sygn. III FSK 189/23

Przepis 12b ust. 1 ustawy o zdrowiu publicznym, odnosi się wprost do przedmiotu opodatkowania jakim jest napój, a zawarte w tym przepisie wyłączenie z opłaty substancji występujących w nim naturalnie, ma charakter generalny. Odnosi się do każdej substancji występującej w napoju naturalnie, a nie tylko do takiej substancji, która w tym napoju występuje samodzielnie.

Cukry występujące w napojach naturalnie nie są objęte opłatą od środków spożywczych, a w efekcie ich ilość (zawartość) nie może wpływać na wysokość tej opłaty. Błędne jest ustalenie podstawy opodatkowania opłatą od środków spożywczych wyłącznie na podstawie art. 12f ust. 1 ww. ustawy, w oderwaniu od zakresu przedmiotowego tej daniny wynikającego z art. 12a w zw. z art. 12b tej ustawy.

Nie można też zgodzić się, że wyłącznym punktem odniesienia w celu ustalania zawartości cukrów powinna być etykieta danego produktu, że jest to źródło wyłączne danych służących do wyliczenia opłaty od środków spożywczych.

W sytuacji gdy taka etykieta w swojej treści nie różnicuje cukrów na te naturalne i te nienaturalne, to w związku z tym nie daje odpowiedzi na zasadnicze pytanie, które pojawia się przy kwestii zastosowania opłaty od środków spożywczych. Konsekwentnie taki skład cukrów powinien być ustalany na podstawie wszelkich innych dostępnych dowodów, przede wszystkim

kim przedstawionych przez producenta, który w tym wypadku dysponuje pełną wiedzą odnośnie do tego składu danego napoju.

Kwestia zastosowania w odniesieniu do budynków mieszkalnych lub ich części najwyższej stawki opodatkowania, przewidzianej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l., wyrok NSA z 12 lipca 2023 r., sygn. III FSK 250

Przepis art. 1a ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 1a ust. 2a pkt 1 u.p.o.l. nie pozwala na odnoszenie zdefiniowanego w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. pojęcia: „związane z działalnością gospodarczą”, do budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, nawet gdyby znajdowały się w posiadaniu przedsiębiorcy, którego aktywność dotyczy wyłącznie prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l.

Dla zastosowania w odniesieniu do budynków mieszkalnych lub ich części najwyższej stawki opodatkowania, przewidzianej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l. przesądzające i wyłączne znaczenie będzie miała okoliczność faktyczna ich „zajęcia na prowadzenie działalności gospodarczej”.

Za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l. nie będą mogły być uznane te części budynku mieszkalnego, które są wykorzystywane (zajęte) na cele mieszkalne, przez co należy rozumieć trwałe zaspokajanie podstawowych potrzeb mieszkaniowych posiadacza lokalu, nawet wówczas, gdy ich oddanie przez podatnika do korzystania osobom trzecim dla realizacji tej funkcji (zajęcie na cele mieszkalne), nastąpiło w ramach jego gospodarczej działalności (np. komercyjnego najmu).

Dostawa towaru w zamian za usługę reklamową podlega opodatkowaniu VAT, wyrok WSA w Rzeszowie z 24 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/RZ 237/23

Przekazanie towaru w zamian za usługę reklamową wypełnia znamiona dostawy towaru z art. 7 ust. 1 ustawy VAT i jednocześnie je/st to dostawa odpłatna. Jej odpłatność polega na otrzymaniu w zamian świadczenia usługi reklamowej – przepisy nie definiują bowiem odpłatności jako świadczenia wyłącznie pieniężnego. W związku z powyższym taka dostawa towaru podlega opodatkowaniu na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Kwestia zastosowania właściwego kursu dla przeliczenia kwot wyrażonych w walutach obcych w sytuacji dokonywania korekty przychodów i kosztów, wyrok WSA w Warszawie z 22 sierpnia 2023 r., sygn. III SA/WA 1060/23

Ze stanu faktycznego wynika, że występujące w sprawie rabaty, tzw. AVB's kreują nowe zdarzenie, którego nie można utożsamiać już z pierwotną datą wystawienia faktury korygowanej. W konsekwencji dla potrzeb dokonania stosownych korekt z tytułu AVB's zwiększających lub zmniejszających przychody i koszty w podatku dochodowym od osób prawnych, kwoty wyrażone w walucie obcej w zbiorczych fakturach korygujących (lub innych korygujących dokumentach księgowych) wystawianych na/przez spółkę powinny być przeliczane na złotówki po średnim kursie ogłaszanym przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia zbiorczej faktury korygującej (lub innego korygującego dokumentu księgowego).

Kwestia oceny, czy inwestycja związana z budową elektrowni słonecznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą stanowi długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej, o którym mowa w art. 15c ust. 10 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 22 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/PO 408/23

Interpretując pojęcie interesu publicznego należy zaś przede wszystkim ocenić, czy dana

potrzeba znajduje w obiektywnie określonej sytuacji faktycznej uzasadnienie społeczne z punktu widzenia korzyści, które może przynieść, a wymaga to relatywizacji do konkretnego układu wartości, z uwagi na który nadaje się jej publiczny wymiar. W tym przypadku, skoro spółka wskazywała na interes publiczny w postaci zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego regionu, należało w tym kontekście ocenić charakter inwestycji, choćby w kontekście art. 1 ust. 2 ustawy -Prawo energetyczne.

W konsekwencji w analizowanej sprawie inwestycja związana z budową elektrowni słonecznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą stanowi długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej, o którym mowa w art. 15c ust. 10 ustawy CIT i tym samym na podstawie art. 15c ust. 8 ustawy CIT spółka nie powinna uwzględniać kosztów finansowania dłużnego tej inwestycji przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego.

Kryteria ustalenia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na gruncie VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 22 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/GL 521/23

W analizowanej sprawie spółka szwajcarska w związku z realizacją projektu nie będzie posiadała stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Usługi świadczone na jej rzecz nie będą zatem opodatkowane w Polsce. Personel kontrahenta (spółki polskiej), który w praktyce wykonuje zadania składające się na usługi działa wyłącznie na rzecz swojego pracodawcy i pod jego kierownictwem.

Ponadto pracownicy kontrahenta nie ponoszą odpowiedzialności względem spółki. Spółka nie posiada kontroli nad działaniem pracowników kontrahenta, tj. nie jest uprawniona do przekazywania instrukcji/poleceń ani nie kieruje wykonywaniem przez nich zadań. Spółka nie będzie również dysponować infrastrukturą techniczną, która umożliwiłaby jej prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium Polski. Ponadto, spółka nie będzie posiadać w Polsce jakiegokolwiek struktury, która mogłaby brać udział w podejmowaniu decyzji zarządczych, czy procesie negocjacji i zawierania umów.

Możliwość uznania za koszt uzyskania przychodów kar umownych innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 17 sierpnia 2023 r. sygn. III SA/WA 716/23

Wydatki poniesione przez spółkę na wypłatę kar umownych na rzecz kontrahentów w związku z niekompletną realizacją zamówienia stanowiącą przedmiot poszczególnych umów handlowych, nie mieszczą się w grupie wydatków wskazanych w art. 16 ust. 1 ustawy CIT, nie stanowiących kosztów uzyskania przychodów, a w szczególności kar i odszkodowań, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT.

Przyjęcie poglądu, że kara umowna lub odszkodowanie ze swej istoty nie mogą być uznane za koszt uzyskania przychodów, czyniłoby regulację zawartą w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT zbędną.

Kwestia oceny czy w przypadku uzyskania przychodu określonego w art. 14a ustawy CIT ma zastosowanie art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 17 sierpnia 2023 r., sygn. III SA/WA 583/23

Jeżeli ustawodawca wprowadził z jednej strony przepis szczególny referujący do obowiązku rozpoznania przychodu podatkowego z tytułu odpłatnego zbycia m.in. praw majątkowych – tj. art. 14 ust. 1 ustawy CIT.

Z drugiej strony występuje ograniczenie w możliwości rozpoznawania kosztów uzyska-

nia przychodu z tytułu strat wynikających z odpłatnego zbycia wierzytelności, tj. art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT, a skutki podatkowe spełnienia świadczenia w formie datio in solutum należy rozpatrywać poprzez pryzmat art. 14a ust. 1 ustawy CIT (w którym brak jest *expressis verbis* referencji do odpłatnego zbycia).

To do transakcji zbycia wierzytelności na podstawie tzw. umowy datio in solutum nie znajdzie zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT, a tym samym, spółka będzie uprawniona do rozpoznania w kosztach uzyskania przychodu wartości nominalnej przenoszonych wierzytelności na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Kwestia ustalenia „wydatków na nabycie bądź objęcie” prawa do udziałów w spółce niebędącej osobą prawną, wyrok WSA w Krakowie z 17 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/KR 601/23

W przypadku wystąpienia wspólnika ze spółki komandytowej i otrzymania równowartości wkładu (nieruchomości) w formie pieniężnej lub w przypadku częściowego zwrotu (obniżenia) udziału kapitałowego i otrzymania równowartości części udziału kapitałowego w formie pieniężnej, wspólnik uprawniony będzie do obniżenia przychodu z tego tytułu o wydatki na objęcie ogółu praw i obowiązków w spółce w wysokości wartości nieruchomości w momencie ich wnoszenia jako wkładu do spółki.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Brak opodatkowania VAT dofinansowania otrzymanego w ramach prome- sy do prowadzonej inwestycji , interpretacja Dyrektora KIS z 17 sierpnia 2023 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.333.2023.2MC	14
Kwestia rozliczenia usług niematerialnych w związku z uchyleniem art. 15e ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.320.2023.1.PK	14
Moc ochronna interpretacji wydanej w 2016 r. w zakresie stawki VAT , interpretacja indy- widualna Dyrektora KIS z 16 sierpnia 2023 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.306.2023.1.KFK	15
Konsekwencje wystawienia faktury w terminie wcześniejszym niż 30 dni przed datą powstania obowiązku podatkowego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.672.2018.11.S.LK	15
Ustalenie czy spółka jawna powstała z przekształcenia spółki komandyto- wej miała prawo stosować stawkę 9% CIT już w roku w którym doszło do przekształcenia , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.251.2023.1.Bj	15
Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT do uzyskiwa- nych dochodów (przychodów) przez fundusz z siedzibą w kraju UE jako instytucji wspólnego inwestowania , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDWB.4010.31.2023.1.AW	16

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny czy obciążenia kontrahentów kosztami zwrotu zamówionych towarów stanowią odszkodowanie na gruncie VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.422.2023.1.JS	16
Kwalifikacja na gruncie CIT czynszu najmu płaconego przez fundację rodzinną , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.258.2023.1.EJ	17
Kwestia zastosowania art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT do dostawy nieruchomości, na której posadowiony jest obiekt małej architektury sakralnej (krzyż) , interpretacja Dyrektora KIS z 2 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.402.2023.2.KO	17
Opodatkowanie VAT opłaty dodatkowej pobieranej w związku z nieprzestrzeganiem regulaminu dotyczącego wypożyczenia rowerów , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.95.2023.1.APR	18
Prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z realizacją zadania dotyczącego przeprowadzenia audytu energetycznego budynków użyteczności publicznej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS, z 27 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.276.2023.1.BS	18
Ustalenie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne w związku z wystąpieniem straty z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej , decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 9 sierpnia 2023 r., sygn. DI/100000/43/515/2023	19

Brak opodatkowania VAT dofinansowania otrzymanego w ramach promesy do prowadzonej inwestycji, interpretacja Dyrektora KIS z 17 sierpnia 2023 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.333.2023.2MC

Otrzymana przez gminę promesa nie jest w sposób zindywidualizowany i policzalny związana z ceną danego świadczenia. Dla przyjęcia, że dofinansowanie ma bezpośredni związek z ceną, niezbędne jest, aby było ono przyznane konkretnemu podmiotowi w celu umożliwienia mu dostarczenia konkretnych dóbr i usług. Takiego charakteru nie ma otrzymana przez gminę dotacja.

Tym samym, dotacja taka nie jest elementem wynagrodzenia związanego z danymi dostawami towarów lub usług i w tym konkretnym przypadku należy potraktować ją jako płatność niepodlegającą podatkowi VAT. Zatem, w analizowanym przypadku nie wystąpi bezpośredni związek pomiędzy otrzymaną przez gminę promesą na realizację projektu, a ceną wykonywanych przez gminę czynności. Przyznane dofinansowanie nie jest dopłatą do ceny usługi, ale ma postać dofinansowania kosztów realizowanej inwestycji.

Środki finansowe przekazane gminie na realizację projektu mają charakter wyłącznie kosztowy, tj. stanowią pokrycie określonych kosztów ponoszonych przez gminę w trakcie jego realizacji. Natomiast sama realizacja omawianego projektu związana jest z zadaniami własnymi gminy. W konsekwencji, w przedmiotowej sprawie, otrzymane przez gminę dofinansowanie na realizację projektu – pod warunkiem, że nie ma i nie będzie miało bezpośredniego związku i wpływu na cenę świadczonych usług – nie będzie zwiększać podstawy opodatkowania w rozumieniu art. 29a ust. 1 ustawy VAT, a tym samym nie będzie podlegać opodatkowaniu VAT.

Kwestia rozliczenia usług niematerialnych w związku z uchynieniem art. 15e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.320.2023.1PK

Ustawą z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy PIT, ustawy CIT oraz niektó-

rych innych ustaw, zgodnie z art. 2 pkt 30, 1 stycznia 2022 r. uchylony został art. 15e ustawy CIT, co oznacza, że określone w nim limity przestały obowiązywać po wskazanej dacie. Jednak, zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy zmieniającej, podatnicy, którzy przed końcem roku podatkowego rozpoczętego przed 1 stycznia 2022 r. nabyli prawo do odliczenia kosztów na podstawie art. 15e ust. 9 ustawy CIT, zachowują swoje uprawnienia.

Z treści wniosku wynika, że spółka posiada poniesione i nieodliczone z powodu limitu wydatki w latach 2018-2021, czyli, w związku z tym, że rok podatkowy spółki pokrywa się z kalendarzowym, sprzed 31 grudnia 2021 r. Podsumowując, spółka zachowuje prawo do odliczenia kosztów nieodliczonych w taki sposób, że do wydatków poniesionych w latach 2018-2021 będzie miał zastosowanie limit wynikający z uchylonego art. 15e ust. 9 ustawy CIT.

Zgodnie z art. 2 pkt 30 ustawy zmieniającej od 1 stycznia 2022 r. w całości uchylono art. 15e ustawy CIT. Jednocześnie ustawodawca nie wprowadził nowego przepisu, który regulowałby limitowanie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków na usługi niematerialne nabywane od podmiotów powiązanych.

Zapis art. 60 ustawy nowelizującej dotyczy tych kosztów nieodliczonych, do których prawo do odliczeń nabyte zostało przed 1 stycznia 2022 r. Podsumowując, dla wydatków poniesionych po dniu 31 grudnia 2021 r. przepis ten nie obowiązuje. W związku z tym nie ma zastosowania do kosztów usług niematerialnych nabywanych od podmiotów powiązanych ponoszonych po dniu 1 stycznia 2022 r.

Spółka w latach 2022-2026 może odliczać kwoty kosztów limitowanych nieodliczonych w poprzednich latach podatkowych, w takim zakresie i na takich zasadach, że nieodliczona kwota kosztów limitowanych za każdy rok (od 2018 do 2021 r.) podlegać będzie odliczeniu w każdym z kolejno następujących 5 lat podatkowych (od 2022 r.) zgodnie z metodą FIFO, każdorazowo do wysokości limitu.

Moc ochronna interpretacji wydanej w 2016 r. w zakresie stawki VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 sierpnia 2023 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.306.2023.1.KFK

Po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących podatku VAT w zakresie wprowadzenia instytucji Wiążącej Informacji Stawkowej i klasyfikowania towarów na podstawie Nomenklatury scalonej CN, wnioskodawca nie jest uprawniony do dalszego korzystania na zasadach określonych w o.p. z ochrony prawnej wynikającej z interpretacji indywidualnej z 2016 r. w zakresie, w jakim interpretacja dotyczy sprzedaży dokonywanej po 1 lipca 2020 r.

Tym samym, wobec wprowadzonej w 2020 r. zmiany przepisów ustawy VAT w razie ewentualnej kontroli podatkowej, zastosowanie się przez wnioskodawcę do interpretacji indywidualnej z 2016 r. nie daje ochrony w zakresie zwolnienia z zapłaty podatku ustalonego według nowych przepisów.

Konsekwencje wystawienia faktury w terminie wcześniejszym niż 30 dni przed datą powstania obowiązku podatkowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.672.2018.11.S.LK

W przypadku faktury wystawionej przez spółkę w terminie wcześniejszym niż 30 dni przed datą powstania obowiązku podatkowego na gruncie ustaw VAT spółka nie jest zobowiązana do wystawienia korekty faktury pierwotnej, polegającej jedynie na zmianie daty faktycznej dostawy.

Wystawienie faktury korygującej będzie konieczne jedynie w sytuacji, jeżeli transakcja, do której odnosi się faktura pierwotna nie dojdzie do skutku lub w przypadku gdy po wystawieniu faktury np. podwyższono cenę

lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiegokolwiek innej pozycji faktury.

Ustalenie czy spółka jawna powstała z przekształcenia spółki komandytowej miała prawo stosować stawkę 9% CIT już w roku w którym doszło do przekształcenia, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.251.2023.1.BJ

Z wniosku wynika, że spółka jawna w dniu 15 kwietnia 2021 r. na skutek przekształcenia spółki komandytowej, uzyskała status podatnika CIT, a więc uzyskała ten status z datą dokonania wpisu przekształcenia w KRS, a nie z datą do której mogła złożyć informację, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. c ustawy CIT, złożenie której to informacji wykluczyłoby spółkę z grona tych podatników. Tym samym 15 kwietnia 2021 r. spółka stała się podatnikiem CIT.

Biorąc pod uwagę powyższe, wskazać należy, że zgodnie z art. 19 ust. 1a pkt 2 ustawy CIT podatnik (tu: spółka jawna), który został utworzony w wyniku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną, nie stosuje przepisu ust. 1 pkt 2 w roku podatkowym, w którym rozpoczął działalność, oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym. W związku z powyższym, spółka jawna, która powstała z przekształcenia spółki komandytowej, a która to spółka komandytowa była spółką niebędącą osobą prawną (spółka komandytowa wolą wspólników miała uzyskać status podatnika CIT – 1 maja 2021 r.) nie może stosować 9% stawki CIT w roku podatkowym w którym spółka została przekształcona (tj. od momentu przekształcenia), a także w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym. Jak wynika z opisu sprawy w momencie przekształcenia spółka jawna nie była jeszcze podatnikiem CIT, zatem w niniejszej sprawie nie doszło do przekształcenia spółki w inną spółkę.

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT do uzyskiwanych dochodów (przychodów) przez fundusz z siedzibą w kraju UE jako instytucji wspólnego inwestowania, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDWB.4010.31.2023.1.AW

Z wniosku wynika, że fundusz będzie podlegał w państwie, w którym ma siedzibę – Wielkim Księstwie Luksemburga – opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia.

Fundusz posiada depozytariusza przechowującego jego aktywa. Ponadto, fundusz zarządzany jest przez zewnętrzny podmiot, który prowadzi działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Commission de Surveillance du Secteur Financier (CSSF – luksemburskiego odpowiednika Komisji Nadzoru Finansowego) i który podlega bezpośredniemu nadzorowi CSSF w ramach zarządzania funduszami inwestycyjnymi. Odnosząc się do powyższego zauważyć należy, że spełnienie przez fundusz warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. a oraz lit. e-f ustawy CIT nie budzi wątpliwości.

Odnosząc się natomiast do kwestii spełnienia warunku określonego w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. d ustawy CIT należy wskazać, że jak jednoznacznie wynika z opisu sprawy, fundusz nie podlega bezpośredniemu nadzorowi CSSF.

W niniejszej sprawie fundusz zarządzany jest przez zewnętrzny podmiot – spółkę prawa luksemburskiego (ZAFI), podlegającą bezpośredniemu nadzorowi CSSF. Rolą ZAFI jest zarządzanie portfoliem funduszu, zarządzanie ryzykiem oraz wycena aktywów poszczególnych subfunduszy. W związku z powyższym, nie sposób stwierdzić, że w opisanej sprawie została spełniona przesłanka, określona w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. d ustawy CIT – czyli bezpośredni nadzór właściwego organu nadzoru

nad rynkiem finansowym nad działalnością funduszu.

W konsekwencji, z uwagi na brak łącznego spełnienia warunków, określonych w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. a i d-f ustawy CIT, fundusz nie będzie uprawniony do skorzystania ze zwolnienia przedmiotowego wynikającego z art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT w stosunku do uzyskiwanych dochodów.

Kwestia oceny czy obciążenia kontrahentów kosztami zwrotu zamówionych towarów stanowią odszkodowanie na gruncie VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.422.2023.1JS

W praktyce biznesowej spółki zdarzają się i będą się zdarzać niekiedy sytuacje, w których kontrahenci z różnych przyczyn nie odbierają wysłanych przez spółkę towarów. Sytuacje takie dotyczą również eksportu towarów, kiedy wysyłacie zamówione towary do krajów spoza UE.

W sytuacji, gdy nabywca nie odbiera zamówionego towaru w uzgodnionym terminie, spółka zamierza obciążyć kontrahentów kosztami zwrotu zamówionych towarów. W analizowanej sprawie otrzymane przez spółkę określone kwoty od nabywcy stanowiące zwrot kosztów poniesionych przez spółkę w związku z niewywiązaniem się przez kontrahenta z warunków zawartej umowy i nieodebraniem przez niego zamówionych towarów spełniają funkcje odszkodowawczą i tym samym nie stanowią wynagrodzenia za czynności mieszczące się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu wymienionych w art. 5 ust. 1 ustawy VAT.

W konsekwencji spółka nie jest obowiązana do wystawienia faktury celem udokumentowania otrzymanych ww. kwot stanowiących odszkodowanie.

Kwalifikacja na gruncie CIT czynszu najmu płaconego przez fundację rodzinną, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.258.2023.1.EJ

Skoro z wniosku nie wynika, że czynsz najmu ma swoje źródło w statucie fundacji bądź w liście beneficjentów to nie może zostać uznane za świadczenie w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o fundacji rodzinnej. Z wniosku wynika, że czynsz ten zostanie ustalony na warunkach rynkowych na podstawie zawartej między wnioskodawcą (fundatorem) a fundacją umowy najmu nieruchomości.

W zamian za zapłatę czynszu w wysokości wynikającej z umowy, fundacja rodzinna uzyska możliwość korzystania z części nieruchomości należącej do wnioskodawcy. Podstawą do wypłaty czynszu będzie więc umowa najmu, a nie statut fundacji czy też lista beneficjentów. Wnioskodawca otrzyma środki w postaci czynszu, ponieważ zawarł z fundacją umowę najmu, a nie ze względu na to, że jest beneficjentem fundacji. Nie można wobec tego uznać, że czynsz najmu stanowi w tym przypadku świadczenie w postaci środków pieniężnych przeniesionych na beneficjenta zgodnie ze statutem fundacji i listą beneficjentów.

Biorąc powyższe pod uwagę, czynsz najmu płacony przez fundację nie będzie stanowił dla niej przychodu odpowiadającego wartości świadczenia w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o fundacji rodzinnej i tym samym nie będzie opodatkowany na podstawie art. 24q ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

Czynsz płacony przez fundację na rzecz fundatora nie mieści się w katalogu zdarzeń, o którym mowa w art. 24q ust. 1a ustawy CIT. Katalog ten jest zamknięty i nie obejmuje czynszu

płaconego w związku z zawartą na warunkach rynkowych umową najmu nieruchomości. Zatem, czynsz najmu płacony przez fundację nie będzie dla niej stanowił świadczenia w postaci ukrytych zysków w rozumieniu art. 24q ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 1a ustawy CIT i tym samym nie będzie opodatkowany na podstawie art. 24q ust. 1 pkt 3 ustawy CIT.

Kwestia zastosowania art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT do dostawy nieruchomości, na której posadowiony jest obiekt małej architektury sakralnej (krzyż), interpretacja Dyrektora KIS z 2 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.402.2023.2.KO

W sytuacji gdy przedmiotem sprzedaży jest grunt, na którym posadowiony jest obiekt małej architektury połączony z gruntem w sposób trwały, niestanowiący własności zbywcy, to mimo, iż ten obiekt budowlany stanowi w świetle prawa cywilnego część składową nieruchomości – w świetle ustawy VAT nie dochodzi do przeniesienia prawa do rozporządzania tym obiektem jak właściciel (zarówno w sensie ekonomicznym, jak i w sensie prawnym), a zatem przedmiotem dostawy jest w takim przypadku tylko sam grunt (jako grunt zabudowany).

Skoro na nieruchomości gruntowej posadowiony jest obiekt małej architektury połączony z gruntem w sposób trwały (który jest nakładem na cudzym gruncie), to przedmiotem dostawy będzie wyłącznie grunt. Jednak dostawa ww. gruntu nie będzie korzystała ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT, gdyż przepis ten stosuje się tylko do dostawy terenów niezabudowanych innych niż tereny budowlane, a w przedstawionej sytuacji grunt ten jest zabudowany obiektem małej architektury połączonej z gruntem w sposób trwały (krzyżem).

Opodatkowanie VAT opłaty dodatkowej pobieranej w związku z nieprzestrzeganiem regulaminu dotyczącego wypożyczenia rowerów, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.95.2023.1.APR

W analizowanej sprawie główny warunek dotyczący istnienia świadczeń wzajemnych zostanie spełniony. Uiszczenie opłaty za wypożyczenie roweru oraz, stosownie do okoliczności, kwoty odpowiadającej opłacie pobieranej z tytułu korzystania przez użytkownika z roweru niezgodnie z regulaminem stanowić będzie bowiem wynagrodzenie za wypożyczenie roweru.

Użytkownik roweru, który będzie uiszczał powyższą opłatę, skorzystał z wypożyczonego roweru, a wysokość tej dodatkowej opłaty wynika z tego, że warunki zaakceptowane przez danego użytkownika zostaną spełnione. W związku z tym łączna kwota, jaką użytkownik roweru zobowiąże się zapłacić w zamian za świadczoną przez gminę usługę wypożyczenia roweru – w stosownych przypadkach wraz z dodatkową opłatą pobieraną z tytułu korzystania przez użytkownika z roweru niezgodnie z regulaminem – stanowić będzie warunki, na jakich faktycznie skorzysta on z wypożyczonego roweru. W rezultacie powyższa opłata dodatkowa będzie miała bezpośredni związek z usługą wypożyczenia roweru i w konsekwencji należy ją uznać za integralną część całkowitej kwoty, którą użytkownik zobowiąże się zapłacić gminie, decydując się na wypożyczenie roweru. Ponadto, pobranie opłaty dodatkowej nie będzie możliwe, gdy wcześniej nie zostanie wykonana usługa wypożyczenia roweru, zatem obowiązek zapłaty opłaty dodatkowej za nieprzestrzeganie regulaminu będzie stanowić jeden z warunków skorzystania z usługi.

W konsekwencji, opłata dodatkowa oraz opłata za usługę wypożyczenia roweru są ze sobą powiązane i łącznie będą stanowić wynagrodzenie za świadczenie usług – opodatkowane VAT. Tym samym, opłata dodatkowa pobierana z tytułu korzystania przez użytkownika z roweru niezgodnie z regulaminem będzie stanowić wynagrodzenie z tytułu wykonywania przez gminę czynności podlegających opodatkowaniu VAT. A zatem, opłata dodatkowa pobierana z tytułu korzystania przez użytkownika z roweru niezgodnie z regulaminem będzie stanowić wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług o których mowa w art. 8 ust.

1 ustawy VAT, opodatkowane VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z realizacją zadania dotyczącego przeprowadzenia audytu energetycznego budynków użyteczności publicznej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS, z 27 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.276.2023.1.BS

Podstawowym warunkiem, którego spełnienie należy analizować w aspekcie prawa do odliczenia podatku VAT jest związek dokonywanych nabyć towarów i usług ze sprzedażą uprawniającą do dokonywania takiego odliczenia, czyli sprzedażą generującą podatek należny. W omawianej sprawie, w związku z realizacją zadania polegającego na przeprowadzeniu audytów energetycznych dla budynków szkoły podstawowej i Przedszkola nr 3, związek taki nie występuje. Wydatki ponoszone w związku z realizacją tej części zadania, nie będą związane z wykonywaniem przez gminę czynności opodatkowanych.

W konsekwencji nie będzie spełniona podstawowa pozytywna przesłanka warunkująca prawo do odliczenia podatku naliczonego, jaką jest związek z wykonanymi czynnościami opodatkowanymi, o której mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT. Tym samym gminie nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących przeprowadzenie audytu energetycznego dla ww. budynków.

W odniesieniu natomiast do poniesionych przez gminę wydatków związanych z realizacją zadania polegającego na przeprowadzeniu audytów energetycznych dla budynków hotelowych ośrodka wypoczynkowego, gmina wskazała w opisie sprawy, że będą służyły wyłącznie czynnościom opodatkowanym (wynajmu pomieszczeń w ww. budynkach). W konsekwencji zostanie spełniona podstawowa pozytywna przesłanka warunkująca prawo do odliczenia podatku naliczonego, jaką jest związek z wykonanymi czynnościami opodatkowanymi, o której mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT.

Tym samym gminie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących przeprowadzenie audytu energetycznego dla ww. budynków hotelowych. Prawo to będzie przysługiwało pod warunkiem niez zaistnienia przesłanek negatywnych, określonych w art. 88 ustawy VAT.

Ustalenie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne w związku z wystąpieniem straty z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 9 sierpnia 2023 r., sygn. DI/100000/43/515/2023

Z wniosku wynika, że u wnioskodawczynie w kwietniu 2023 z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wystąpiła strata w określonej wysokości, którą powiększyła o stratę z tytułu sprzedaży środka trwałego pomniejszoną o wartość odpisów amortyzacyjnych dokonanych w 2022 r. i 2023 r. oraz o wartość niezamortyzowaną tego środka trwałego ujętą w kontach w kwietniu 2023. Wnioskodawczynie przedstawiła mechanizm ustalenia wysokości straty, co wobec brzmienia art. 81 ust 2d ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych pozostaje bez znaczenia dla celów obowiązku opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne obliczonej od podstawy wymiaru stanowiącej kwotę minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie bowiem z tym przepisem w przypadku gdy podstawa wymiaru spadki na

ubezpieczenie zdrowotne w danym miesiącu, ustalona zgodnie z ust. 2c, jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w pierwszym dniu roku składkowego, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne za ten miesiąc stanowi ta kwota. Zatem w sytuacji wystąpienia straty z tytułu działalności (do wysokości której ustalenia zakład wobec katalogu spraw mogących stanowić przedmiot interpretacji określony w art. 83d ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie posiada kompetencji) przedsiębiorca zobligowany jest do zapłaty składki na ubezpieczenie zdrowotne. Istotne jest, że przepis art. 81 ust. 2c pkt 5 ww. ustawy odnosi się do ustalenia dochodu, który winien stanowić postawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, a nie do ustalenia wysokości straty, której wysokość pozostaje bez wpływu na obowiązek opłacania składki w wysokości kwoty minimalnej gdyż w takim przypadku w zakresie ustalenia podstawy wymiaru składki znajduje norma określona art. 81 ust. 2d ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

SZYMON RAUT
tel. +48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

JOANNA KILIJAŃSKA
tel. +48 605 514 518
joanna.kilijanska@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 605 514 518, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl